

**ВПЛИВ ДОНОРСТВА КРОВІ НА ОРГАНІЗМ,
ЗОКРЕМА НА СТАН ФУНКЦІОНУВАННЯ ПІДШЛУНКОВОЇ
ЗАЛОЗИ В ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД ВІКУ**

Ціпій І.В., Лар-Смандич О.В., Смандич В.С., Хухліна О.С.

ОКНП "Чернівецький обласний центр служби крові"

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

smandych_vitaliy@bsmu.edu.ua

За останні десятиліття в Україні захворюваність на панкреатит зростає більш ніж удвічі, і це є серйозною проблемою для системи охорони здоров'я. Причинами такого зростання можуть бути різні фактори, такі як зміни в харчуванні та способі життя, погіршення екологічної ситуації, збільшення кількості шкідливих звичок тощо.

За даними НДІ гастроентерології НАМНУ, на сьогодні в Україні налічується близько одного мільйона хворих на панкреатит, що є дуже високим показником. Однак, важливо зазначити, що точні статистичні дані можуть бути недооцінені, оскільки не всі випадки хронічного панкреатиту діагностуються та реєструються офіційно.

За даними ВООЗ, отриманими впродовж 1993-2005 рр., на анемію страждає близько 24,8% населення планети. Левова частка анемій у світі припадає на залізодефіцитну анемію (ЗДА). За статистичними даними, що наведені в уніфікованому клінічному протоколі первинної та вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги «Залізодефіцитна анемія» затвердженої Наказом МОЗ від 02.11.2015 р №709, 2013 року в Україні їх поширеність становила 1084,4 на 100 тис. населення, або 1,08%, із яких ЗДА – 93,3%.

Важливо відмітити, що панкреатит є серйозною проблемою для системи охорони здоров'я в Україні, і важливо вживати заходи для зниження ризику розвитку цієї хвороби. Для цього потрібно пропагувати здоровий спосіб життя, правильне харчування, ведення здорового способу життя та своєчасну діагностику та лікування захворювань підшлункової залози.

Статистика свідчить про те, що хронічний панкреатит може траплятися як у чоловіків, так і в жінок. Однак, за деякими дослідженнями, чоловіки мають більший ризик розвитку хронічного панкреатиту в порівнянні з жінками.

Наприклад, дослідження, проведене у 2014 році, показало, що чоловіки мають більш високий ризик розвитку хронічного панкреатиту, ніж жінки. Деякі фактори, які можуть пояснити цю різницю, включають в себе більшу вірогідність вживання алкоголю, куріння та інші шкідливі звички серед чоловіків.

Водночас, в залежності донорства крові та панкреатиту за даними аналітики - інформація свідчить про те, що в більшості країн світу чоловіки є частішими донорами крові, ніж жінки. Однак, це може залежати від багатьох факторів, таких як вік, стать, стан здоров'я, місце проживання та культурні традиції. Зазвичай, чоловіки мають більше можливостей стати донорами крові, оскільки вони менш часто стикаються з обмеженнями, пов'язаними зі станом

здоров'я (наприклад, вагітність чи анемія). Крім того, чоловіки мають більшу кількість еритроцитів в порівнянні з жінками, що може бути важливим фактором для успішного донорства крові, адже донором крові може бути лише здорова людина.

Крім того, у деяких випадках, донорство крові може призвести до зниження рівня заліза в організмі, що може вплинути на роботу підшлункової залози.

Однак, в більшості випадків донорство крові не має значного впливу на стан функціонування підшлункової залози, особливо у молодих та здорових людей. Також, після донорства крові, організм може швидко відновити нормальний рівень еритроцитів та інших показників крові, які можуть впливати на функціонування підшлункової залози.

Отже, донорство крові може бути безпечним для організму, якщо воно проводиться відповідно до медичних протоколів та рекомендацій, і не має суттєвого впливу на функціонування підшлункової залози, за умови відновлення організму після донорства.

ПРОБЛЕМА АНТИБІОТИКОРЕЗИСТЕНТНОСТІ В МЕЖАХ ЕФЕКТИВНОГО ПРОТИМІКРОБНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ОКРЕМИХ РЕСПІРАТОРНИХ ІНФЕКЦІЙ

Ткач Є.П.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

tkach.elyzaveta@bsmu.edu.ua

Проблема антибіотикорезистентності набула глобального масштабу в усіх країнах світу. Доктрина протидії росту резистентності збудників інфекційних захворювань віднедавна почала активно впроваджуватись в Україні на різних етапах контролю чи профілактики інфекцій.

Метою нашого дослідження стало покращення ефективного протимікробного менеджменту окремих респіраторних інфекцій через оцінку глобального та локального росту антибіотикорезистентності, пошук ефективних релевантних українським реаліям та документам настанов та протоколів.

Матеріал і методи. Проведено бібліосемантичний пошук за наукометричними медичними базами з відкритим доступом за тематикою антибіотикотерапії респіраторних інфекцій, заданими ключовими словами за 5 останніх років, а також клінічними протоколами Національного інституту здоров'я і якості медичної допомоги Великобританії (NICE), даними Європейського центру профілактики та контролю захворювань (ECDC), настановами Stanford Health Care (SHC) з антибіотикотерапії, що визначені Sanford Guides, звітами та рев'ю Центру контролю та профілактики захворювань, США (CDC).